

Maailmankaikkeuden viimeinen

Istuskelen eräässä paikallisessa loosissa silmäilemässä selailulehteä. Tuli tarve tarkastaa jotakin puhelimesta. Vastapäätä istuva hemmo kiinnostuu, lähestyy ja sanoo, että nyt täytyy tulla juttelemaan. En ole nähnyt tuollaista vuosikausiin.

Kyse on riemurasiastani, Nokian viimeisestä kunnan Kommusta E90. Se on kulkenut taskussani reilut kymmenen vuotta. Sain aikanaan suostuteltua työnantajani ostamaan tämän yli tuhat euroa maksavan laitteen sillä verukkeella, etten tarvitse läppäriä. E90 oli Kommujen kuningas!

Juttukaveri avautuu ja kertoo, että hän työskenteli E90:n projektiryhmässä. Silloin oltiin menestyksen kukkuloilla. Huippupuhelimien ensimmäiset sarjat koottiin täällä. Eri puolilta maailmaa saapui Suomen Saloon asiantuntijoita, joille opetettiin laitteen valmistaminen. He veivät tiedon sitten omille tehtailleen, jotka alkoivat syytää suuria sarjoja.

Minulle osui työkaluksi lähes jokainen kommunikaattoreista. Ne olivat loistavia vehkeitä. Ensimmäistä Kommua lukuun ottamatta Word- ja Excel-ohjelmat toimivat ja viimeisimmissä myös Power Point. Jotkut Excelin makroista kyllä vähän tökkivät. Ensimmäiset Kommut myös tilttailivat, jos piti yhtäaikaa liian montaa ohjelmaa auki. Mutta ei muuta kuin akku irti, ja taas menttiin.

Parhainta Kommuissa oli kunnan QWERTY-näppäimistö. Voi kirjoittaa useammalla sormella kuin isommallakin näppäimistöllä. Lisäksi Ctrl-näppäimen takana olevat toiminnot pelasivat normaalisti. Eikä tässä vielä kaikki, ne toimivat mainioina puhelimina – myös kaiutinta käyttäen.

Työhommissa Kommun Excel-sovellutukset hurmasivat usein. Asiakas saattoi kysyä uudenlaista tuotetta oman prosessinsa parantamiseksi. Ei muuta kun Kommu auki, vähän näpyttelyä, korvantauksen raapimista ja asiantuntevaa nyökkäilyä. Voisitte kokeilla tällaista tuotetta, ja vielä kun muokkaatte näin ja hehkutatte noin, pitäisi pelata.

Nokian nousukiito alkoi kuitenkin laantua. Jostain käsittämättömästä syystä, joka joskus selvinnee, puhelinjätti hylkäsi kosketusnäyttöön perustuvan tekniikan. Sitähän tarjottiin ja tyrkytettiin Nokialle useammalta taholta.

Kun Apple julkaisi kesällä 2007 ensimmäisen iPhone-mallinsa, alkoi myllerrys. Ennen laitteen saapumista Suomenniemelle, Nokia hankki muutaman kappaleen tutkittaviksi. Niitä purettiin ja ihmeteltiin.

Hesarin Kuukausiliitteen jutussa kerrottiin, kuinka eräs Nokian johtaja vei illalla yhden puhelimen kotiinsa. Hänen esikouluikäinen tyttärensä sai myös kokeilla sitä. Kun tuli nukkumaanmenon aika, tyttö kysyi, että saisiko hän ottaa taikapuhelimen sänkyynsä. Silloin Nokian johtaja tajusi, että heillä on jättimäinen ongelma.

Katoavainen on Kommukin. Maleksin Madridin kaduilla, toreilla ja metrossa kevyissä kesävaatteissa. Pidin suljettua riemurasiaani repun vetoketjullisessa taskussa. Sitten yhtenä iltana repun vetoketju repsotti auki, ja rakas maailmankaikkeuden viimeinen Kommu oli kadonnut. Oli siinä manjaanamaan gigololla varmaan ihmettelemistä, kun hän tutki vohkimaansa vehjettä.

Nokialaiset eivät yksinomaan tehneet kunnan Kommuja, vaan takasivat myös toimivan varmuuskopioinnin. Viimeisin juuri ennen matkaa ottamani varmuuskopio aukeni vaivatta, ja tiedot pystyi siirtämään uuteen riemurasiaan – HMD Nokiaan. Francisco Tárregan kitarakappaleesta Gran Vals pöllitty pätkä sen kun jatkaa pimputustaan ...